

Broders hånd blev rakt ud til den synkende Peter. Sig håbefulde ord til ham, ord som vil danne tillid og vække kærlighed.

Din bror der er syg i ånden, behøver, ligesom du selv, en broders kærlighed. Han behøver hans erfaring som har været ligeså svag som han, en som kan have sympati med ham og hjælpe ham. Kendskabet til vor egen svaghed bør hjælpe os til at hjælpe andre i hans bitre behov. Vi bør aldrig forbigå en lidende sjæl, uden at prøve at give ham trøst, hvorigennem vi trøstes af Gud.

Det er fællesskabet med Kristus, personlig kontakt med en levende Frelser, som sætter sind, hjerte og sjæl i stand til at sejre over den lavere natur. Fortæl den omstørfende om en almægtig hånd der vil holde ham oppe, om en ubegrænset menneskelighed i Kristus, som ynkes over ham. Det er ikke nok for ham at tro på lov og magt, ting som ikke har medynk, og aldrig hører råbet om hjælp. Han behøver at gribe fat i en hånd der er varm, og stole på et hjerte der er fuld af ømhed. Hold hans sind fæstnet ved tanken at der altid er guddommelig tilstedeværelse ved siden af ham, se altid på ham med medynkende kærlighed. Byd ham at tænke på en Faders hjerte der altid såres over synd, om en Faders hånd der stadig rækker ud, om en Faders røst der siger: "Medmindre de søger min beskyttelse og slutter fred med mig, ja, slutter fred med mig." Esajas 27,5.

Idet du går ind i dette arbejde, får du følgeskab der ikke kan ses med det menneskelige øje. Himlens engle var ved siden af samaritanen, der sørgede for den sårede fremmede. Engle fra de himmelske sale står hos alle, som gør Guds tjeneste, for at tjene deres medmennesker. Og du får Kristi eget samarbejde. Han genopretter, og når du arbejder under Hans ledelse, vil du se store resultater.

Din trofasthed til dette arbejde, beror ikke kun på andres velbefindende, men også på din evige skæbne. Kristus søger at opløfte alle som vil opløftes til følgeskab med Ham selv, så vi kan være ét med Ham, ligesom Han er ét med Faderen. Han lader os komme i kontakt med lidelser og ulykke, for at kalde os ud af vor selvished; Han prøver at udvikle Sine karakteregenskaber i os – medfølelse, ømhed og kærlighed. Ved at tage imod dette forkynderarbejde, så sætter vi os selv i Hans skole, udrustes til Guds hofsale. Forkaster vi dette, forkaster vi Hans belæring og vælger evig adskillelse fra Hans tilstedeværelse.

"Hvis du vandrer ad mine veje," erklærer Herren, "jeg giver dig adgang til at færdes blandt dem, der står her."— endog blandt engle der omgiver Hans trone. (Zakarias 3,7.) Med himmelske samarbejde i deres arbejde på jorden, bereder vi os til deres kammeratskab i himlen. "Tjenende ånder, der sendes ud for at hjælpe dem, som skal arve frelsen." (Hebræerne 1,14), engle i himlen vil byde dem velkommen som har levet på jorden "ikke er kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene" (Mattæus 20,28). Med dette salige følgeskab lærer vi, til vor evige glæde, alt som er indbefattet i spørgsmålet, "Hvem er min næste?"

Talenterne

Dette kapitel er baseret på Mattæus 25,13-30.

Kristus havde på Oliebjerget talt til Sine disciple om Sin genkomst til verden. Han havde udspecificeret de tegn der ville vise sig, når Hans komme var nær, og påbudt Sine disciple at våge og være rede. Han gentog atter advarslen, "Våg derfor, for I kender hverken dagen eller timen, hvor Menneskesønnen kommer." Da viste han hvad det vil sige at våge for Hans komme. Tiden skal ikke bruges på at vente lediggang, men på ihærdigt arbejde. Denne lektie lærte Han med lignelsen om talenterne.

"Himmeriget er som med en mand," sagde Han "der skulle rejse til udlandet og kaldte sine tjenere til sig og betroede dem sin formue; én gav han fem talenter, en anden to og en tredje én, enhver efter hans evne; så rejste han."

Manden der rejste til et fjerntliggende land repræsenterer Kristus, som, når han kommer med den lignelse, snart skulle forlade denne Jord for at tage til Himlen. Lignelsens trælle eller slaver repræsenterer Kristi efterfølgere. Vi tilhører ikke os selv. "For I blev købt dyrt" (1. kor 6,20), "Det ikke var med forgængelige ting som sølv eller guld, . . . men med Kristi dyrebare blod." (1 Peter 1,18. 19); "For alle, for at de, der lever, ikke længere skal leve for sig selv, men for ham, der døde og opstod for dem." (2 Korinter 5,15).

Alle mennesker er blevet købt for denne uendelige pris. Ved at udgyde hele himlens skat i denne verden, ved at give os hele himlen, i Kristus, har Gud købt ethvert menneskes vilje, hengivenhed, sind og sjæl. Uanset om man er troende eller ikke-troende er alle mennesker Herrens ejendom. Alle kaldes til at gøre tjeneste for Ham, og for den måde som, de imødekommer dette krav på, vil alle blive pålagt at aflægge regnskab på den store domsdag.

Men alle genkender ikke Guds krav. Det er dem der bekender at acceptere Kristi tjeneste, som fremstilles i lignelsen som Hans egne tjenere.

Kristi efterfølgere er blevet genløst til tjeneste. Vor Herre lærer at det sande livsmål er forkyndertjeneste. Kristus selv var en medarbejder, og alle Hans efterfølgere giver han tjenesten lov – tjen Gud og deres medmennesker. Her har Kristus vist verden et højere begreb om livet end de nogensinde har kendt til. Lever man for at tjene andre, kommer mennesker i forbindelse med Kristus. Tjenestens lov bliver den forbindende kæde, som binder os til Gud og til vore medmennesker.

Kristus overdrager Sine gode ting til Sine tjenere – noget der skal bruges for Ham. Han giver "enhver sin gerning". Hvert sted har sin plads i himlens evige plan. Alle skal arbejde sammen med Kristus for at frelse sjæle. Stedet i de himmelske boliger kan ikke beredes mere sikkert end det særlige sted på jorden, hvor vi skal arbejde for Gud.

Helligåndens gaver

De talenter Kristus har betroet Sin menighed repræsenterer særlig de gaver Helligånden har viderebragt. "Én får gennem Ånden den gave at meddele visdom,

en anden kan ved den samme ånd meddele kundskab. Én får tro ved den samme ånd, en anden nådegaver til at helbrede ved den ene og samme ånd, og igen en anden får kraft til at gøre mægtige gerninger. Én får den gave at tale profetisk, en anden evnen til at bedømme ånder; én får forskellige slags tungetale, en anden evnen til at tolke tungetale. Alt dette virker den ene og samme ånd, der deler ud til hver enkelt, som den selv vil." 1 Korinter 12,8-11. Alle mennesker får ikke de samme gaver, men enhver der tjener Mesteren, får udlovet nogle af Åndens gaver.

Før Han forlod Sine disciple, "blæste han ånde i dem og sagde: Modtag Helligånden!" Johannes 20,22. Og han sagde, "Se, jeg sender det, min fader har lovet jer." Lukas 24,49. Men ikke før efter himmelfarten, blev gaven modtaget i dets fylde. Ikke ved tro og bøn havde disciplene overgivet sig selv helt, for Hans arbejde var den modtagne Ånds udgydelse. Således blev himlens goder overdraget Kristi efterfølgere i en særlig forstand. "Han er steget op til det høje, han har ført fanger med, han har givet gaver til menneskene." Efeserne 4,8. "Hver enkelt af os har fået nåden givet som gave tilmålt af Kristus," Ånden "der deler ud til hver enkelt, som den selv vil." Efeserne 4,7; 1 Korinterne 12,11. Gaverne er allerede vore i Kristus, men i deres aktuelle besiddelse beror det på om vi tager imod Guds ånd.

Åndens løfte påskønnes ikke som det burde. Dets opfyldelse erkendes ikke som det burde. Det er Åndens fravær som gør evangelieforkyndelsen mat. Man må have lærdom, talenter, veltalenhed og alle naturlige eller tillærte begavelser; men uden Guds Ånds nærvær, vil intet hjerte blive berørt, ingen synder vil vindes til Kristus. Hvis de på den anden side er forbundet med Kristus, hvis Åndens gaver er deres, vil den fattigste og mest uvidne af Hans disciple få en kraft som tæller på hjerterne. Gud gør dem til kanaler der udvirker den højeste indflydelse i universet.

Andre talenter

Åndens særlige gaver er ikke kun de talenter der vises i lignelsen. Det omfatter alle gaver og evner, om det er oprindelige eller tillagte, naturlige eller åndelige. Alle skal beskæftiges i Kristi tjeneste. For at blive Hans disciple, skal vi overgive os selv til Ham, med alt hvad vi er og har. Disse gaver giver han rensset og forædlet tilbage til os, for at de skal bruges til Hans ære til velsignelse for vore medmennesker.

Gud har givet ethvert menneske "efter sine forskellige evner." Talenterne skal ikke tilmåles efter luner. Han som har evner til at bruge fem talenter, får fem. Han som kun kan udnytte to, får to. Han som kun kan bruge én klogt, han får én. Ingen skal beklage sig over at de ikke har fået større gaver; for Han som har fået enhver mand, æres lige meget med det som han får, hvadenten om det er stort eller småt. Han som har fået betroet fem talenter, er blevet betroet at udnytte fem; han som bare har én, forbedrer den ene. Gud forventer at talentet "påskønnes i forhold til, hvad man evner, ikke i forhold til, hvad man ikke evner." 2 Korinter 8,12.

Himlens herlighed opløfter den faldne, trøster den fortvivlede. Og hvor Kristus end vil bo i menneskenes hjerter, vil Han åbenbare det på samme måde. Kristi religion vil velsigne, hvor den end virker. Hvor den end arbejder, er der klarhed.

Gud ser ingen forskel på grund af nationalitet, race eller kaste. Han er hele menneskehedens skaber. Alle mennesker er éen familie på grund af skabelsen, og alle er én i genløsningen. Kristus kom for at nedbryde alle skillemure, for at åbne alle templets afdelinger op, så enhver sjæl kan få fri adgang til Gud. Hans kærlighed er så bred, så dyb, så fuld at den trænger ind overalt. Den løfter stakkels sjæle ud af Satans kreds, som er blevet forlokket af hans bedrag. Hans kærlighed sætter dem inden for Guds trones rækkevidde, tronen der er omkranset af løftets regnbue.

Hos Kristus er det hverken jøde eller græker, træll eller fri. Alle er kommet nær ved Hans dyrebare blod. (Galaterne 3,28; Efeserne 2,13.)

Uanset forskel i religiøs tro, må kaldet fra den lidende menneskehed høres og besvares. Hvor der er forbitrelse på grund af forskellige religioner, kan der gøres meget godt ved personligt arbejde. Kærlig forkyndertjeneste vil nedbryde fordomme, og vinde sjæle til Gud.

Vi må forudse de andres sorger, vanskeligheder og problemer. Vi bør altid deltage i både høje og lave, rige og fattiges glæder og bekymringer. "I har fået det for intet," siger Kristus, "giv det for intet." Mattæus 10,8. Alle omkring os er fattige, prøvede sjæle som behøver forstående ord og hjælpsomme gerninger. Der er enker som sympati som behøver assistance. Der er forældreløse som Kristus har pålagt Sine efterfølgere at tage imod som en tillids gave fra Gud. Disse forbigås ofte i forsømmelighed. De kan være pjaltede, klodsede og tilsyneladende utiltrækkende på enhver måde; alligevel er de Guds ejendom. De er blevet købt for en pris, og de er ligeså dyrebare i Hans øjne som vi er. De er medlemmer af Guds store husstand, og kristne som er Hans forvaltere, står til ansvar for dem. "Deres sjæle," siger Han, "vil jeg kræve af din hånd."

Synd er den største af alle onder, og det er op til os, at ynkes og hjælpe synderen. Men ikke alle kan nås på samme måde. Der er mange som skjuler deres sjæls-sult. Disse vil hjælpes stærkt ved ømme ord eller en venlig erindring. Der er andre som er i største behov, dog ved det ikke. De erkender ikke sjælens frygtelige ødelæggelse. Skarer synker i synd, at de har mistet en fornemmelse af evige realiteter, mistet Guds lignelse, og de ved knapt nok om de har sjæle at frelse eller ej. De har hverken troen på Gud eller tillid til mennesker. Mange af disse kan kun nås ved fordomsfrie venlige handlinger. Der må først sørges for deres fysiske mangler. De må have mad, renses, og klædes anstændigt. Når de ser beviset for jeres uselviske kærlighed, vil det være lettere for dem at tro på Kristi kærlighed.

Der er mange som fejler, som føler deres skam og tåbelighed. De ser på deres fejltagelser og vildfarelser indtil de drives ud i desperation. Disse sjæle skal vi ikke forsømme. Når én skal svømme imod strømmen, er der alle strømmes kræfter der driver ham tilbage. Lad en hjælpende hånd rækkes ud til ham, ligesom den Ældre